

Dacă nu păzește casa..
(Psalmul 127)

Dacă nu păzește casa brațul Tatălui ceresc,
În zadar stau păzitorii, în zadar stau vegheatorii,
În zadar ei o păzesc.
Căci păianjenul pătrunde și prin casă se ascunde.
În bordeie sau palat, e-ntuneric, e păcat,
Dacă nu păzește Domnul, de vrăjmaș vei fi prădat.

Cor:
Căci Domnul ne păzește, casa ne-o zidește,
Domnul se îndură de al Lui popor.
Să nu-i lipsească pîinea cerească,
Nici apa vie, sfîntul izvor.

Dacă nu zidește casa celor doi ce se unesc,
Mîna Tatălui cerească, în iubire să-i unească,
Ei degeaba se trudesă.
Dacă nu-i pe temelie dragoste, credință vie,
Zidul se va dărîma, orișicît l-ar înălța.
Dacă nu zidește Domnul, casa nu va rezista.

Poate omul să muncească, toată ziua să trudească,
Toate se vor spulbera, dacă nu-l va ajuta,
Mîna Tatălui cerească.
Domnul i-a făgăduit la poporul Lui iubit,
Care-L ia pe El ca Domn, îi dă pîinea ca în somn
Ca să fie fericit.

Voi zidari să nu-ndrăzniți, casa sfîntă s-o zidiți,
Fără harul ziditor care vine în popor,
Duhul Sfînt Mîngîietor.
Căci de vom zidi cu firea, se va dărîma clădirea.
Lemne, trestie și fîn, toate ard, aici rămîn,
Și vom pierde răsplătirea.

Numai puneți păzitori pe acei nepăsători,
Care dorm și nu păzesc Casa Tatălui Ceresc,
Cînd cu lumea se unesc.
Domnul pîine ne va da, ne va binecuvînta,
Dacă frații din Cuvînt vor vesti prin Duhul Sfînt,
Cei flămînzi s-or sătura.

Amin